

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [de](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

germană

Swipe to change

Medierea în țările UE

Germania

De ce să nu încercați să vă soluționați litigiul prin mediere în loc să intentați o acțiune în instanță? Medierea este o cale alternativă de soluționare a litigiilor (SAL), prin care un mediator ajută părțile implicate într-un litigiu să ajungă la o înțelegere. În Germania, autoritățile publice și practicienii din domeniul dreptului cunosc avantajele medierii.

Pentru această versiune lingvistică nu există o traducere oficială.

Puteți accesa aici versiunea realizată cu ajutorul instrumentului de traducere automată. Vă reamintim că traducerea automată servește numai la înțelegerea contextului. Proprietarul acestei pagini nu își asumă nicio răspundere cu privire la calitatea traducerii.

-----română-----bulgarăspaniolăcehădanezăestonăgreacăenglezăfrancezăcroatăitalianăletonălituanianămaghiară maltezăolandezăpolonăportughezăslovacăslovenăfinlandezăsuedeză

Pe cine puteți contacta?

Există numeroase organizații care oferă servicii de mediere. O listă neexhaustivă a asociațiilor mai mari dintre acestea cuprinde:

Asociația federală de mediere familială (Bundes-Arbeitsgemeinschaft für Familien-Mediation e.V. (BAFM), Rosenthaler Straße 32, 10178 Berlin, Germania)

Asociația federală de mediere (Bundesverband Mediation e.V. (BM), Kirchweg 80, 34119 Kassel, Germania)

Asociația federală de mediere în mediul economic și profesional (Bundesverband Mediation in Wirtschaft und Arbeitswelt e.V. (BMWA), Prinzregentenstr. 1, 86150 Augsburg, Germania)

Centrul de mediere (Centrale für Mediation GmbH & Co. KG (CfM), GustavHeinemann-Ufer 58, 50968 Köln, Germania)

Asociația avocaților din Germania (Arbeitsgemeinschaft Mediation im Deutschen Anwaltverein, Littenstraße 11, 10179 Berlin, Germania)

Aceste asociații oferă sprijin părților care doresc să recurgă la un mediator.

În ce domenii este posibilă recurgerea la mediere și/sau în ce domenii este întâlnită cel mai frecvent?

În general, recurgerea la mediere este întotdeauna permisă atunci când nu se prevede expres prin lege că un anumit tip de litigiu sau o anumită chestiune trebuie judecată în instanță. Domeniile în care medierea este utilizată cel mai frecvent sunt dreptul familiei, drepturile de succesiune și dreptul comercial.

Trebuie urmate proceduri specifice?

La 26 iulie 2012, a intrat în vigoare în Germania Legea privind medierea (*Mediationsgesetz*), (articolul 1 din Legea pentru promovarea medierii și a altor căi de soluționare extrajudiciară a litigiilor din 21 iulie 2012, publicată în Jurnalul Oficial (*Bundesgesetzblatt*) I, p. 1577). Acesta este primul act legislativ care reglementează în mod formal serviciile de mediere în Germania. Legea transpune directiva europeană privind medierea în dreptul german (Directiva 2008/52 /CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială, publicată: JO L 136, 24.5.2008, p. 3). Domeniul de aplicare a Legii germane privind medierea depășește cerințele directivei europene; în timp ce directiva vizează doar litigiile transfrontaliere în materie civilă și comercială, Legea germană privind medierea acoperă toate formele de mediere din Germania, indiferent de tipul litigiului sau de locul de reședință al părților implicate.

Legea germană privind medierea cuprinde doar dispoziții generale, întrucât mediatorii și părțile implicate necesită suficient spațiu de manevră în cursul procesului de mediere. Legea definește inițial termenii de „mediere” și „mediator”, pentru a distinge medierea de alte căi de soluționare a litigiilor. Conform legii, medierea este un proces structurat prin care părțile implicate urmează în mod voluntar și autonom o cale amiabilă de soluționare a litigiului, cu ajutorul unuia sau mai multor mediatori. Mediatorii sunt persoane independente și imparțiale, fără putere de decizie, care îndrumă părțile implicate pe parcursul procedurii de mediere. Legea evită în mod intenționat stabilirea unui cod de conduită precis pentru procedura de mediere. Cu toate acestea, aceasta prevede o serie de obligații în materie de divulgare de informații și de restricții asupra activității, pentru a proteja independența și imparțialitatea profesiei de mediator. De asemenea, legislația obligă în mod formal mediatorii să păstreze cu strictețe confidențialitatea informațiilor legate de client.

Legea promovează soluționarea amiabilă a litigiilor prin includerea unei serii de stimulente diferite în codurile de procedură oficiale (de exemplu, Codul de procedură civilă, *Zivilprozessordnung*). Astfel, de exemplu, atunci când părțile introduc o acțiune în materie civilă în instanță, acestea vor trebui să declare dacă au încercat deja să soluționeze litigiul pe căi extrajudiciare, cum ar fi medierea, și dacă există anumite motive pentru care nu au luat în considerare recurgerea la o astfel de procedură. De asemenea, instanța poate sugera ca părțile să încerce soluționarea conflictului prin mediere sau o altă formă de soluționare extrajudiciară; în cazul în care părțile refuză să aplice această opțiune, instanța poate dispune suspendarea procedurilor. Asistența juridică pentru mediere nu este avută în vedere în prezent.

Guvernul federal are obligația legală de a înainta un raport Bundestag-ului (camera inferioară a Parlamentului) cu privire la impactul legii în termen de cinci ani de la punerea în aplicare a acesteia. De asemenea, Guvernul trebuie să stabilească dacă este necesară introducerea de măsuri legislative suplimentare cu privire la formarea și perfecționarea profesională a mediatorilor.

Informații și formare

Informații generale sunt disponibile pe site-ul internet al **Ministerului Federal al Justiției** (*Bundesministeriums der Justiz*).

Nu există dispoziții legale care să definească profilul profesional al unui mediator. De asemenea, accesul la profesie nu este reglementat. Mediatorii înșiși trebuie să se asigure că dețin cunoștințele și experiența necesare (prin formare adecvată și cursuri de perfecționare continuă) pentru a îndruma părțile în mod corespunzător pe parcursul procesului de mediere. Legea germană prevede cunoștințele generale, competențele și procedurile care trebuie dobândite printr-o formare prealabilă adecvată. Orice persoană care întrunește aceste criterii poate exercita profesia de mediator. Nu există o vârstă minimă legală stabilită în acest sens și nicio cerință, de exemplu, ca un mediator să fi absolvit studii universitare.

Ministerul Federal al Justiției este abilitat să elaboreze reglementări prin care să introducă criterii suplimentare privind formarea și perfecționarea profesională pentru profesie. În acest caz, persoanele care au urmat un tip de formare care corespunde cerințelor unor astfel de reglementări ar avea dreptul să utilizeze titlul de „mediator autorizat” (*zertifizierter Mediator*).

În prezent nu este avută în vedere o astfel de inițiativă oficială.

Actualmente, formarea ca mediator este furnizată de asociații, organizații, universități, întreprinderi și persoane fizice.

Care sunt costurile medierii?

Medierea nu este gratuită; plata face obiectul unui acord între mediatorul privat și părțile implicate.

Nu există dispoziții care să reglementeze onorariile pentru mediere și nu sunt disponibile statistici privind costurile. Se poate presupune în mod realist că onorariile variază aproximativ între 80 EUR și 250 EUR pe oră.

Este posibilă obținerea executării silite a unui acord care rezultă din procesul de mediere?

În principiu, un acord rezultat din procesul de mediere poate fi pus în executare cu asistența unui avocat sau a unui notar [cf. articolele 796a - 796c și articolul 794(1)(5) din Codul de procedură civilă].

Link-uri relevante

[Asociația federală de mediere familială](#)

[Asociația federală de mediere](#)

[Asociația federală de mediere în mediul economic și profesional](#)

[Centrul de mediere](#)

[Asociația avocaților din Germania](#)

Ultima actualizare: 12/04/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.